

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسَوْءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

54 “- Ancak şu kadarını diyebiliriz: Tanrılarımızdan bazıısı seni fena çarpmış” dediler. Hûd:

“- Ben Allah’ı şâhit tutuyorum, siz de şâhit olun ki, ben, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında sizin Allah’a ortak koştuğunuz varlıklardan uzağım” dedi.

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ ﴿٥٥﴾

55 “- Allah’tan başka, yarattıkları içinden tanrı diye taptıklarınızla bir ilgim yok. Haydi hepiniz bana kötülük yapmak için gizli planlar yapın, savaş açın, sonra da bana mühlet vermeyin” dedi.

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

56 “- Ben Allah’a, Rabbime, Rabbinize dayanıp güvendim, işlerimi ona havale ettim. Yürüyen bütün canlılar, koyduğu düzenin gereği, yalnızca Allah’ın koruması, gözetimi ve denetimi altındadır. Çünkü benim rabbim, doğru, muhkem, mûtedil, güvenli bir düzenin var edeni, sorumluluğunu üzerine alanı, koruyanı ve devamını sağlayanı, teminatı altına alanıdır” dedi.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ﴿٥٧﴾

57 “- Söylediklerime aldırmaz, güç ve iktidarınızı kullanarak halkı istediğiniz istikamette yönlendirirseniz Allah’ın azâbından kurtulamazsınız. Ben size özgürce tebliğe memur olduğum dini tebliğ ettim. Rabbim dilerse sizin yerinize başka bir kavmi getirir. Ona hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Rabbim her şeyi denetlemekte, kaydetmekte, koruyup kollamaktadır” dedi.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

58 Planımız, azâbımız gerçekleştirilirken, Hûd’u ve onunla birlikte iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Onları ağır bir cezadan kurtarmış olduk.

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

59 İşte bu Âd kavmi, Rablerinin birliğini gösteren âyetlerini bile bile inkâr ettiler. Rasüllerinin tebliğine, sünnetine sırt çevirdiler, âsi oldular. Hak hukuk tanımayan zorbanın, diktatör idarecilerin düzenine tâbi oldular.

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا إِنْ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ
إِلَّا بُعْدًا لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

60 Hem bu dünyada, hem de kıyamet günü lânete uğradılar. Bakınız, Âd kavmi Rablerini inkâr ettiler, ihsan ettiği nimetlere nankörlük ettiler. Hûd’un kavmi Âd’in, Allah’ın rahmetinden, korumasından uzak kılınarak, yok olup gitmesinden ibret alın.

وَالِىَ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنْ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾

★ 61 Semûd kavmine de soydaşları-kardeşleri Sâlih’i özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere gönderdik. Sâlih:

“- Ey kavmim, Allah’ı ilâh tanıyın, candan müslümanlar olarak Allah’a bağlanın, saygıyla Allah’a kulluk ve ibadet edin. Sizin ondan başka tanrınız yoktur. Sizi topraktan meydana getirdi. Sizin yeryüzünde yerleşmenizi, yaşamanızı sağladı. O halde işlediğiniz günahlardan ve Allah’a ortak koşmanızdan dolayı O’ndan bağışlanma, koruma kalkanına alınma dileyin. Sonra isyandan, günah işlemekten vazgeçerek tevbe edip O’na itaate yönelin. Rabbim kullarına yakındır, dualarını kabul eder” dedi.

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

62 Kavmi:

“- Ey Sâlih, sen, bundan önce içimizde, hakkında büyük umutlar beslenen biri idin. Atalarımızın taptıklarına tapmaktan ilâhî ilmin-hikmetin gereği bizi yasaklıyor musun? Biz, kulluk ve ibadete davet ettiğin, teşvik ettiğin şeye karşı suizannımızın beslediği süpheler içindeyiz” dediler.